

[Indenrigsministeren.]

burde udstrækkes ogsaa til Hypotekforeningerne, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Bertel Dahlgaard: Det er med stor Tilfredshed, jeg kan anbefale dette Lovforslag. Da jeg i 1939 foreslog den tilsvarende Bestemmelse gennemført for Kreditforeningerne, modtoges denne Tanke med Skepsis og Uvilje af betydende Kreditforeningskredse, og da Loven var vedtaget, søgte enkelte Kreditforeninger at modarbejde dens Anvendelse. Jeg mindes med Tak, at Dr. Krag og den Kreditforening, som han var Direktør for, derimod støttede Tanken.

Det, jeg nu ved denne Lejlighed gerne vil gøre opmærksom paa, er, at de to Udbygninger paa vort Kreditforeningssystem, som fandt Sted i 1939 og 1940, nemlig Adgang til Forudprioritering, som her omhandles, og Adgang til Udstedelse af kortfristede Obligationer, der fornyedes som permanent Institution forleden Dag, anerkendes nu af alle som et rationelt og nyttigt Supplement til det Realkreditsystem, der har udviklet sig her i Landet. Dette Forhold kan maaske bidrage til, at man ikke fremtidig er alt for utilnærmelig og alt for konservativ i vore Realkreditinstitutioner, dersom ogsaa Tanker om andre Nydannelser skulde arbejde sig frem. Initiativet til den Udbygning af vort Kreditforeningssystem, som disse Laanformer betegner, burde i Virkeligheden naturligt være udgaaet fra Realkreditinstitutionerne selv.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, kan jeg altsaa tiltræde det, men jeg vil dog gerne bede den højtærede Minister overveje, om det ikke vilde være ønskeligt, at den Maksimumprocent af Kasseobligationsgælden, som Forudprioriteringen i den enkelte Forening skal holde sig inden for, nemlig de baade i Kreditforeningsloven og i denne Lov nævnte $7\frac{1}{2}$ pCt., forhøjedes noget, f. Eks. til 10 pCt.

Jeg siger ikke dette for at foreslaa nogen Ændring i Lovforslaget, som det foreligger her — det vil jo navnlig være i Kreditforeningsloven, det vilde have Betydning —, men jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at der for enkelte Kreditforeningers Vedkommende vil kunne blive Brug for en saadan Forhøjelse af Procenten.

Jeg vil altsaa gerne bede Ministeren tage dette op til nærmere Undersøgelse og Overvejelse.

Med den Foranledning, som Emnet giver, vil jeg dernæst gerne sige til den højt-

ærede Minister, at jeg vilde anse det for meget betydningsfuldt for den kommende Tids Byggeri, om Ministeren tog Anledning til med Bykreditforeningerne og Byhypotekforeningerne at drøfte den Laanepolitik, de fører. Det er en rimelig Ting, at man under en Konjunkturperiode som den, vi har gennemlevet nu, fører en forsigtig Udlaanspolitik, men hvis Forsigtigheden gaar over en vis Grænse, vil det være ensbetydende med, at disse Kreditforeningsinstitutioner simpelt hen ikke udfører de Funktioner, det er deres Opgave at udføre.

Jeg tror ikke, det gaar an, at man med Hensyn til Nybyggeriet holder sig inden for en saa lav Laanegrænse, som man hidtil har gjort. For Hypotekforeningernes Vedkommende har man i mange Aar holdt sig paa et Laaneniveau, som efterhaanden tenderer mere og mere i Retning af, at Hypotekforeningerne gør sig selv overflødige.

Jeg tilføjer her den Bemærkning, at jeg føler slet ingen Trang til at animere til Letsindighed i Laangivningen, men det Niveau, man for Tiden ligger paa, er uden for enhver Rimelighed. Det kommende Byggeri maa kunne regne med en rimelig Laanetildeling.

Jeg tillader mig altsaa at opfordre Ministeren til at forhandle dette Spørgsmaal med Byernes og navnlig Hovedstadens Realkreditinstitutioner. Den højtærede Minister har i den korte Tid, han har været Indenrigsminister, synes jeg, vist megen Interesse for at skabe Muligheder for et stort Boligbyggeri, og jeg tror, at en saadan Forhandling indledt af Ministeren vil blive et nødvendigt Led i disse Bestræbelser.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal i Anledning af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Udtalelser blot sige, at Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Maksimumprocenten $7\frac{1}{2}$, som findes i Lovforslaget, har været overvejet, men at man, som Forholdene i det hele taget laa, mente det bedst at blive staaende ved de $7\frac{1}{2}$ pCt. i Øjeblikket.

Hvad videre angaar Spørgsmaalet om Forhandlinger med Kreditforeningerne, ved jeg, at man paa tidligere Tidspunkter har forhandlet med disse Foreninger, og jeg er egentlig ikke uenig med det ærede Medlem i, at det kunde være meget vel betænkt ogsaa med den hele Situation for Øje, som foreligger i Dag, at optage saadanne nye Forhandlinger om den Laanepolitik, som det vil være rimeligt at føre.

Hermed sluttede Forhandlingen.